

славно бжджще не само на този свѣтъ, но и на онзи. Тѣ сж ни направили такава една велика услуга, по голѣма отъ която не е въз-можно да се стори за осигуряванието бждж-щето на единъ народъ и за потикванието му напрѣдъ въ всѣко едно отношение — тѣ сж ни дали писменность, безъ която отъ колѣ би изчезналъ и споменътъ ни даже отъ свѣтътъ. Тѣ сж на просвѣтили съ спасителното Хри-стианско учение, безъ което ние би билъ най окаянитѣ хора на този свѣтъ и най влочес-титѣ на оня. Ние едва ли сме въ състояние да оцѣниме величието на този фактъ—какво значи да дадешъ на единъ народъ писмен-ность и възможность да има литература, та-че и тѣзи литература да започне съ Книгата на книгитѣ—съ Св. Писание. А това сж сто-рили за насъ нашитѣ велики и славни прос-вѣтители св. св. Кирилъ и Методий. Да! тѣмъ длѣжими ние сжществувашието си като народъ, че йоще и като Християнскій народъ. Поради това тѣ сж не само наши учители, ами и отци.

А като е тѣй нека и ние бждеме истин-ски тѣхни ученици и чада, нека обрѣчемъ *най добритѣ свои сили и срѣдства* прѣди всич-ко и най вече на просвѣтяванието себе си и своитѣ братя и сестри съ спасителното за всинца ни слово Божие; на възпитавашието себе си и малкитѣ свои братя и сестри не толкова за бжджщи външни подвизи, колкото за вжтрѣшни доблѣсти, каквито сж *правината*